

29/2000 Sb. Zákon

ze dne 18. ledna 2000

O poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách)

SHRNUTÍ ZÁKONA OD DOSTUPNÉHO ADVOKÁTA

JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.
Garant obsahu

Poštovní zákon zaručuje, že dopis dorazí včas i do nejmenší vísy. Zákon č.29/2000Sb., **poštovní zákon**, vyhlašuje **univerzální službu**, stanoví **reklamační lhůty** a umožňuje **konkurenci soukromých kurýrů**.

Česká pošta musí provozovat pobočku v každé obci nad 2000 obyvatel a doručit obyčejné psaní do tří pracovních dnů. Za ztracené doporučené psaní vyplatí **náhradu 940 Kč** bez dokazování hodnoty.

Balík si můžete nechat přesměrovat zdarma do Balíkovny; doručovatel smí uložit zásilku jen na poště uvedené vavízku. Reklamaci podáte do šesti měsíců a pošta odpoví do třiceti dnů.

Znát svá práva se vyplatí; když zásilka nedorazí, nárok na odškodné máte ze zákona, ne z dobré vůle firmy.

Vyhlášeno dne 22. února 2000, datum poslední novelizace 1. ledna 2022

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Právní úprava poštovních služeb a služeb dodávání balíků

HLAVA I

Úvodní ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje podmínky pro podnikání v oblasti poštovních služeb, podmínky pro poskytování a provozování poštovních služeb, práva a povinnosti, které při této činnosti vznikají, jakož i zvláštní práva a zvláštní povinnosti těch provozovatelů poštovních služeb, kteří mají povinnost poskytovat a zajišťovat základní služby, a výkon státní správy a regulaci v oblasti poštovních služeb.

(2) Tento zákon dále upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie²⁷⁾ postup poskytovatele služby dodávání balíků a rozsah působnosti a pravomoci Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Úřad“) v oblasti služeb přeshraničního dodávání balíků.

§ 2

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) poštovní službou činnost, která zpravidla zahrnuje poštovní podání, třídění a přepravu poštovní zásilky prostřednictvím poštovní sítě a je prováděna za účelem dodání poštovní zásilky příjemci; za poštovní službu se považuje i dodání poukázané peněžní částky,
- b) poštovní zásilkou adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána; poštovní zásilkou se rozumí i poštovní balík,
- c) poštovním poukazem poštovní služba, jejímž účelem je dodání poukázané peněžní částky,
- d) provozovatelem osoba poskytující poštovní služby nebo zajišťující zahraniční poštovní služby,
- e) odesílatelem osoba, která je na poštovní zásilce nebo v dokladu o poštovním poukazu jako odesílatel označena není-li odesílatel označen, je jím osoba, která poštovní smlouvu uzavřela,
- f) adresátem osoba, která je na poštovní zásilce nebo v dokladu o poštovním poukazu jako adresát odesílatelem označena,
- g) příjemcem adresát, popřípadě jiná osoba, které podle poštovní smlouvy má nebo může být vydána poštovní zásilka nebo vyplacena poukázaná peněžní částka,
- h) dodáním vydání poštovní zásilky nebo výplata poukázané peněžní částky provozovatelem příjemci,
- i) vrácením vydání poštovní zásilky nebo výplata poukázané peněžní částky provozovatelem odesílateli, případně jiné osobě, které podle poštovní smlouvy má nebo může být vrácena,
- j) zahraniční poštovní službou služba, jejíž poskytnutí bylo sjednáno v zahraničí a jejímž účelem je dodání poštovní zásilky nebo peněžní částky v České republice a která spadá do oblasti poštovních služeb v té fázi, jež je provozovatelem zajišťována na území České republiky,
- k) základními službami poštovní služby a zahraniční poštovní služby, které jsou vzhledem k potřebám veřejnosti

pod ochranou státu zajišťovanou způsobem podle tohoto zákona,

l) zahraničním provozovatelem ten, kdo se v zahraničí v součinnosti s provozovatelem podílí na poskytnutí poštovní služby do zahraničí,

m) písemností sdělení v písemné podobě na listině určené konkrétní osobě,

n) poštovním podáním převzetí poštovní zásilky nebo poukazované peněžní částky provozovatelem k poskytnutí poštovní služby,

o) poštovní sítí systém organizace činností a technologické prvky, technická zařízení, síť provozoven nebo specifické služby provozovatele, které využívá pro zajištění poskytování poštovních služeb,

p) expresní zásilkovou službou se rozumí služba, která se mimo větší rychlosti a spolehlivosti sběru a dodávání poštovních zásilek vyznačuje poskytováním služeb s těmito znaky nebo některým z nich: záruka dodání ke stanovenému dni, sběr zásilek z výchozího místa, předání adresátovi do vlastních rukou, možnost změny místa určení a adresáta během přepravy, potvrzení odesílateli převzetí jeho zásilky, kontrola a sledování odeslaných zásilek, osobní služba zákazníkům a poskytování služby podle požadavků zákazníka, pokud je požadována.

(2) Poštovní službou podle tohoto zákona není

a) přeprava poštovních zásilek, pokud je vykonávána osobou, která k těmto zásilkám současně neprovedla podání třídění nebo dodání,

b) služba obdobná poštovní službě, která je vykonávána odesílatelem nebo s ním propojenou osobou.

§ 3

Základní služby

(1) Základní služby zahrnují

a) službu dodání poštovních zásilek do 2 kg,

b) službu dodání poštovních balíků do 10 kg,

c) službu dodání peněžní částky poštovním poukazem,

d) službu dodání doporučených zásilek, kterou se rozumí služba poskytující záruku náhrady škody v paušální výši pro případ ztráty, poškození nebo úbytku obsahu poštovní zásilky a dávající odesílateli důkaz o poštovním podání poštovní zásilky a případně na jeho žádost důkaz o jejím dodání adresátovi,

e) službu dodání cenných zásilek, kterou se rozumí služba poskytující záruku náhrady škody pro případ ztráty, poškození nebo úbytku obsahu poštovní zásilky, a to až do výše odesílatelem udané hodnoty poštovní zásilky,

f) službu bezúplatného dodání poštovních zásilek do 7 kg pro nevidomé osoby,

g) služby, které musí být zajištěny na základě závazků vyplývajících z členství České republiky ve Světové

poštovní unii.

(2) Základní služby musí být poskytovány

- a) trvale na celém území České republiky prostřednictvím sítě provozoven, jejichž minimální počet stanoví na návrh Úřadu vláda nařízením; do tohoto počtu se započítávají i provozovny vedené třetí stranou jménem a na účet držitele poštovní licence,
- b) ve stanovené kvalitě, která je v souladu s potřebami veřejnosti,
- c) za dostupné ceny umožňující využívání základních služeb v rozsahu odpovídajícím běžné potřebě osob,
- d) každý pracovní den a musí umožnit v těchto dnech nejméně jedno poštovní podání a dále alespoň jedno dodání na adresu každé fyzické nebo právnické osoby, nebo ve výjimečných případech, zejména je-li místo dodání nebezpečné nebo neúměrně obtížně dostupné, které jsou stanoveny prováděcím právním předpisem podle odstavce 3, jedno dodání do vhodného zařízení nebo dodávací schránky,
- e) způsobem, který odpovídá požadavkům úředního doručování písemností podle zvláštního právního předpisu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnou technickou specifikaci jednotlivých základních služeb včetně rozměrů poštovních balíků a jiných poštovních zásilek a dále stanoví podle odstavce 2 způsob poskytování a zajišťování základních služeb tak, aby byl realizován v kvalitě, jež je ve veřejném zájmu nezbytná (dále jen „základní kvalitativní požadavky“). Základní kvalitativní požadavky zabezpečí zejména rychlost, spolehlivost a pravidelnost základních služeb, dostatečnou hustotu obslužných míst zajišťujících poštovní podání, jakož i nezbytnou úroveň informovanosti uživatelů o způsobu zajištění základních služeb.

HLAVA II

Poštovní služby

Uzavření poštovní smlouvy

§ 4

- (1) Provozovatel je povinen zpřístupnit v každé své provozovně a rovněž způsobem umožňujícím dálkový přístup poštovní podmínky. Tímto zpřístupněním nabízí každému uzavření poštovní smlouvy.
- (2) Provozovatel je povinen uzavřít poštovní smlouvu s každým, kdo její uzavření v mezích poštovních podmínek a způsobem v nich stanoveným požaduje.
- (3) Provozovateli nevzniká povinnost uzavřít poštovní smlouvu, jestliže jejím obsahem mají být také odchylky od práv a povinností, které se mají stát obsahem právního vztahu vzniklého z poštovní smlouvy, nebo jejich doplnění. Takovou poštovní smlouvu může provozovatel uzavřít, pokud je na takovou možnost v poštovních podmínkách upozorněno a pokud se těmito odchylkami a doplňky nezmění povaha nabízené poštovní služby.
- (4) Provozovatel je oprávněn při uzavírání poštovní smlouvy požadovat, aby odesílatel prokázal, že poštovní zásilka a její úprava odpovídají poštovním podmínkám; není však povinen to zjišťovat.

§ 5

(1) Poštovní smlouvou se provozovatel zavazuje odesílateli, že dodá poštovní zásilku nebo peněžní částku z místa poštovního podání sjednaným způsobem příjemci do místa uvedeného v adrese, a odesílatel se zavazuje, není-li sjednáno jinak, uhradit provozovateli dohodnutou cenu. Za poštovní smlouvu se považuje jakákoliv smlouva, jejímž předmětem je poskytnutí poštovní služby.

(2) Provozovatel neodpovídá za nesplnění povinností podle poštovní smlouvy z příčin na straně příjemce nebo v důsledku plnění povinnosti uložené provozovateli tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem²).

(3) Není-li s provozovatelem dohodnuto něco jiného, odesílatel je povinen upravit poštovní zásilku způsobem podle § 6 odst. 2 písm. c) a d).

§ 6

Poštovní podmínky

(1) Poštovní podmínky musejí mít písemnou formu.

(2) Poštovní podmínky musí srozumitelným, úplným a snadno přístupným způsobem obsahovat minimálně

a) popis poskytované poštovní služby,

b) způsob, jakým lze uzavřít poštovní smlouvu,

c) požadovanou úpravu poštovní zásilky, její rozměry a hmotnost,

d) ustanovení určující, který obsah poštovní zásilky je považován za nebezpečný nebo vyžaduje zvláštní zacházení jakož i povinnou zvláštní úpravu takové poštovní zásilky,

e) ustanovení určující nedovolený obsah poštovní zásilky,

f) způsob a podmínky dodání,

g) cenu poštovní služby, způsob její úhrady a rozsah nároku odesílatele na její vrácení, jestliže provozovatel poruší povinnost vyplývající z poštovní smlouvy,

h) postup provozovatele při nemožnosti dodání poštovní zásilky,

i) způsob uplatnění reklamace vad poskytované poštovní služby, včetně údajů o tom, kde a v jakých lhůtách lze reklamaci uplatnit a lhůty o jejím vyřízení,

j) postup provozovatele při otevření poštovní zásilky podle § 8,

k) postup provozovatele při prodeji nebo zničení poštovní zásilky nebo její části podle § 9 a 10, včetně lhůty, jejímž uplynutím je takové nakládání se zásilkou podmíněno,

l) rozsah odpovědnosti za vzniklou škodu podle § 13 odst. 1,

m) omezení výše náhrady škody podle § 13 odst. 4,

n) výčet ustanovení, od nichž se nelze odchýlit dohodou stran,

o) podmínky pro zaslání poštovní zásilky nebo peněžní částky do zahraničí, pokud takovou službu nabízí,

p) informaci o způsobu řešení sporů týkajících se předmětu poštovní smlouvy.

(3) Provozovatel je povinen nejméně 30 dnů před nabytím účinnosti změny poštovních podmínek uveřejnit informaci o této změně v každé své provozovně a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Úřad může provozovateli uložit rozhodnutím povinnost provést ve lhůtě ne kratší než 20 dnů změnu poštovních podmínek, jsou-li v rozporu s tímto zákonem nebo prováděcími právními předpisy k tomuto zákonu nebo v rozporu se zákonem obsahujícím pravidla ochrany spotřebitele, a to z důvodu nekalých, klamavých nebo agresivních obchodních praktik nebo z důvodu diskriminace spotřebitele¹⁷). Změnu poštovních podmínek provede provozovatel nejpozději s účinností ke dni následujícímu po uplynutí lhůty podle věty první; v tomto případě se odstavec 3 nepoužije.

§ 6a

Námitky proti vyřízení reklamace

(1) Pokud provozovatel nevyhoví nebo nevyřídí reklamaci vad poskytované poštovní služby, je odesílatel nebo adresát oprávněn podat u Úřadu návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace nebo marného uplynutí lhůty pro její vyřízení, jinak právo uplatnit námitku zanikne. Podání návrhu podléhá správnímu poplatku.

(2) Neuzavřou-li účastníci řízení smír nebo Úřad tento smír neschválí, Úřad rozhodne o tom, zda byla reklamace vyřízena řádně či nikoli. Na návrh Úřad rozhodne v řízení podle odstavce 1 o právech a povinnostech účastníků řízení vyplývajících z poštovní smlouvy nebo tohoto zákona. Lhůta pro vydání rozhodnutí činí 90 dnů. Tato lhůta může být u zvláště složitých sporů prodloužena. Strany musí být bez zbytečného odkladu informovány o prodloužení této lhůty a o celkové době, do kdy lze očekávat vydání rozhodnutí.

(3) Úřad přizná účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může Úřad náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu Úřad přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze Úřadu. Úřad přizná náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.

(4) V rámci oznámení o zahájení řízení o sporu podle odstavce 1 zahajovaného na návrh spotřebitele Úřad informuje strany sporu vhodným způsobem o právu na právní pomoc a o tom, že nemají povinnost právního zastoupení. Podáním návrhu spotřebitel souhlasí s právními účinky výsledku řešení sporu v rozsahu informace zveřejněné nebo jemu poskytnuté Úřadem podle jiného právního předpisu²⁶).

§ 7

Práva z poštovní smlouvy

(1) Právo nakládat s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou má až do jejího dodání jen odesílatel; provozovatel může s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou zacházet jen v nezbytné míře a jen takovým způsobem, který je součástí poskytování poštovní služby.

(2) Jiné osoby a orgány neuvedené v odstavci 1 mohou s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou až do doby jejího dodání nakládat jen tehdy, je-li to v souladu s poštovní smlouvou nebo stanoví-li tak zvláštní právní předpis^{3a}).

(3) Práva z poštovní smlouvy se promlčují uplynutím jednoho roku od poštovního podání, nestanoví-li tento zákon něco jiného.

§ 8

Otevření poštovní zásilky

(1) Provozovatel je oprávněn otevřít poštovní zásilku, jestliže

- a) ji nelze dodat a současně ji nelze vrátit nebo nemá být podle poštovní smlouvy vrácena,
- b) je důvodné podezření, že obsahuje věc považovanou podle poštovních podmínek za nebezpečnou, nebo věc, jejíž poštovní podání není podle poštovních podmínek dovoleno,
- c) byla poškozena,
- d) je důvodná obava, že došlo nebo že by do dodání mohlo dojít ke vzniku škody, nebo
- e) je to nezbytné k dodržení povinností uložených provozovateli zvláštním právním předpisem^{3b}).

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na poštovní zásilku, z jejíž vnější úpravy je zřejmé, že je podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu České republiky⁴), nedotknutelná.

(3) Provozovatel je povinen o otevření poštovní zásilky informovat při dodání adresáta, popřípadě odesílatele při vrácení poštovní zásilky.

(4) Obsah poštovní zásilky smí být při jejím otevření prohlížen jen v rozsahu nezbytném pro zajištění účelu prohlídky. Při otevírání musí být zajištěna ochrana skutečností, jež jsou chráněny podle zvláštního právního předpisu⁵), jakož i ochrana poštovního tajemství (§ 16) a listovního tajemství⁶).

§ 9

Prodej poštovní zásilky provozovatelem

(1) Provozovatel je oprávněn po uplynutí sjednané lhůty prodat poštovní zásilku nebo její část, jestliže

- a) poštovní zásilku nelze dodat a současně ji nelze vrátit nebo nemá být podle poštovní smlouvy vrácena, nebo
- b) je důvodná obava, že se obsah poštovní zásilky do dodání znehodnotí.

(2) Prodat nelze poštovní zásilku, jež je podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu České republiky⁴), nedotknutelná. Prodat nelze takový obsah poštovní zásilky, na který se vztahuje listovní tajemství. ⁶⁾

(3) Je-li to možné, výtěžek z prodeje po odečtení nákladů na uskladnění, nákladů prodeje a nezaplacené části ceny (dále jen „čistý výtěžek“) vydá provozovatel odesílateli. Nebyl-li čistý výtěžek vydán, odesílatel má právo požádat o jeho vydání ve lhůtě podle § 7 odst. 3; po marném uplynutí této lhůty právo na vydání čistého výtěžku zaniká a čistý výtěžek připadne provozovateli.

§ 10

Zničení poštovní zásilky provozovatelem

(1) Provozovatel je oprávněn po uplynutí sjednané lhůty zničit poštovní zásilku nebo její část, jestliže se obsah poštovní zásilky zcela nebo zčásti znehodnotil.

(2) Provozovatel je oprávněn i před uplynutím sjednané lhůty zničit poštovní zásilku nebo její část, jestliže je to nezbytné pro zajištění ochrany zdraví lidí.

(3) Nedojde-li k prodeji poštovní zásilky, kterou nelze dodat a současně ji nelze vrátit nebo nemá být podle poštovní smlouvy vrácena, provozovatel ji po uplynutí sjednané lhůty zničí.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahuje na poštovní zásilku, jež je podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu České republiky⁴), nedotknutelná.

§ 11

Vydání poukázané peněžní částky odesílateli

Nebyla-li poukázaná peněžní částka dodána ani vrácena, provozovatel ji vyplatí odesílateli, pokud o to odesílatel požádá do deseti let od poštovního podání; po marném uplynutí této lhůty právo na vydání peněžní částky zaniká a peněžní částka připadne provozovateli.

Odpovědnost za škodu vzniklou při poskytování poštovních služeb

§ 12

(1) Za škodu vzniklou při poskytování poštovních služeb odpovídá provozovatel v rozsahu stanoveném tímto zákonem a poštovní smlouvou.

(2) Provozovatel odpovídá jen za škodu, která vznikla v době od poštovního podání do dodání či vrácení.

- (3) Provozovatel neodpovídá za škodu způsobenou odesílatelem nebo příjemcem.
- (4) Provozovatel neodpovídá za škodu způsobenou neodvratitelnou událostí, pokud není sjednáno jinak.
- (5) Provozovatel neodpovídá za škodu vzniklou zabavením nebo zadržením poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky nebo jiným opatřením, pokud byly provedeny podle tohoto zákona nebo podle zvláštního právního předpisu.²⁾
- (6) Provozovatel neodpovídá za škodu vzniklou zvláštní povahou nebo vadností obsahu poštovní zásilky.
- (7) Dokud poštovní zásilka nebo poukázaná peněžní částka nebyla dodána, právo na náhradu škody má odesílatel; po jejím dodání má toto právo adresát.
- (8) Právo na náhradu škody nelze postoupit jinému, není-li sjednáno jinak.
- (9) Škoda se hradí v penězích.

§ 13

- (1) Za škodu vzniklou ztrátou, poškozením nebo úbytkem obsahu poštovní zásilky provozovatel odpovídá jen v rozsahu sjednaném v poštovní smlouvě. Za jinak vzniklé škody na poštovní zásilce odpovídá, jen bylo-li to v poštovní smlouvě sjednáno.
- (2) Při ztrátě poštovní zásilky hradí provozovatel škodu ve výši ceny, kterou měla poštovní zásilka v době a místě jejího poštovního podání. Byla-li však sjednána náhrada škody v paušální výši, provozovatel hradí škodu ve výši sjednané paušální částky.
- (3) Je-li obsah poštovní zásilky poškozen nebo je neúplný, provozovatel hradí škodu ve výši rozdílu mezi cenou, kterou měla poštovní zásilka v době a místě jejího poštovního podání, a cenou, kterou by měla v době a místě poštovního podání poštovní zásilka poškozená nebo neúplná; je-li však účelné provést opravu, provozovatel hradí škodu ve výši nákladů opravy.
- (4) Pokud odesílatel v souladu s poštovní smlouvou uvedl na poštovní zásilce částku, kterou ji oceňuje, škoda se hradí nejvýše do této částky. V ostatních případech se škoda hradí nejvýše do částky sjednané v poštovní smlouvě; nebyla-li taková částka sjednána, výše náhrady není omezena.
- (5) Prokáže-li se, že ztráta, poškození nebo úbytek obsahu poštovní zásilky vznikly úmyslným jednáním zaměstnance provozovatele nebo osoby oprávněné za provozovatele jednat nebo jiné osoby, které provozovatel použil, anebo provozovatele, který je fyzickou osobou, náhrada škody se poskytne ve výši podle odstavců 2 a 3, přičemž k omezení rozsahu odpovědnosti sjednanému podle odstavce 1 ani k omezení výše náhrady škody podle odstavce 4 se nepřihlíží. Pokud byla sjednána náhrada škody v paušální výši podle odstavce 2 věty druhé, lze místo nároku na náhradu škody v paušální výši uplatnit vůči provozovateli nárok na náhradu škody podle odstavce 2 věty první.

§ 14

Za škodu vzniklou v souvislosti s poštovním poukazem provozovatel odpovídá jen tehdy, bylo-li to v poštovní smlouvě sjednáno.

§ 15

Poštovní zásilky a poštovní poukazy do zahraničí

(1) Při sjednávání smlouvy o poštovní zásilce do zahraničí nebo o poštovním poukazu do zahraničí se ustanovení § 2 až 14 použijí přiměřeně s přihlédnutím k účasti zahraničního provozovatele a k předpisům platným v zahraničí.

(2) Lhůta pro promlčení práv ze smlouvy o poštovní zásilce do zahraničí nebo o poštovním poukazu do zahraničí může být sjednána odlišně od ustanovení § 7 odst. 3, pokud je takovou úpravou lhůty podmíněna součinnost zahraničního provozovatele při poskytnutí poštovní služby.

(3) Odpovědnost provozovatele za škodu vzniklou v souvislosti s poštovní zásilkou do zahraničí nebo poštovním poukazem do zahraničí může být sjednána odlišně od ustanovení § 12 až 14, pokud je takovou úpravou odpovědnosti provozovatele za škodu podmíněna součinnost zahraničního provozovatele při poskytnutí poštovní služby.

HLAVA III

Poštovní tajemství

§ 16

(1) Provozovatel, osoba podílející se na poskytování poštovních služeb a osoba vykonávající činnost podle § 37 (dále jen „nositel poštovního tajemství“) mají povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech týkajících se poskytované nebo poskytnuté poštovní služby, které se při své činnosti dozvěděli. Znalosti těchto skutečností směř využívat jen pro potřeby poskytování poštovní služby nebo činnosti podle § 37; nesmějí umožnit, aby se s nimi neoprávněně seznámila jiná osoba.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na informace, ze kterých nevyplývá, kdo byl odesílatelem ani kdo byl adresátem.

(3) Nositel poštovního tajemství může sdělit informace o poskytované nebo poskytnuté poštovní službě odesílateli adresátovi, právnímu nástupci odesílatele nebo adresáta, zástupci odesílatele nebo adresáta, popřípadě jiným osobám, které s vědomím odesílatele nebo adresáta jednají v jejich prospěch.

(4) Zprostit nositele poštovního tajemství povinností podle odstavce 1 může jen odesílatel, adresát, právní nástupce odesílatele nebo adresáta a zástupce odesílatele nebo adresáta.

(5) Zjišťovat obsah poštovní zásilky smí jen provozovatel při jejím otevření podle § 8 odst. 1.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nevztahují na případ, kdy má provozovatel poštovních služeb podle tohoto zákona nebo podle zvláštního právního předpisu²⁾ povinnost

a) sdělit osobám a orgánům oprávněným podle zvláštního právního předpisu^{3a)} informace o poskytované nebo

poskytnuté poštovní službě, nebo jim umožnit, aby tyto informace získaly,

b) vydat osobám a orgánům oprávněným podle zvláštního právního předpisu^{3a)} poštovní zásilku nebo poukázanou peněžní částku, nebo

c) učinit nebo umožnit jiná opatření.

(7) Provozovatel poštovních služeb je povinen

a) vydat na nezbytně nutnou dobu orgánům oprávněným k použití zpravodajské techniky podle zvláštního právního předpisu^{9a)} poštovní zásilku, nebo jim umožnit jiná opatření dotýkající se poštovní zásilky, a to na žádost vedoucího tohoto orgánu nebo jím pověřené osoby a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{9a)},

b) zachovávat mlčenlivost o postupu podle písmene a).

(8) Ustanovení odstavců 1 až 7 se použijí obdobně i na zahraniční poštovní služby.

HLAVA IV

Provozování poštovních služeb

§ 17

Podmínky podnikání v oblasti poštovních služeb

(1) Podnikat v oblasti poštovních služeb mohou za podmínek stanovených tímto zákonem fyzické nebo právnické osoby, které splňují obecné podmínky pro podnikání podle tohoto zákona.

(2) Obecnými podmínkami pro podnikání v oblasti poštovních služeb se rozumí

a) u fyzických osob dosažení věku nejméně 18 let a plná způsobilost k právním úkonům,

b) bezúhonnost,

c) skutečnost, že fyzická nebo právnická osoba nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky an u orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkáání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen

a) pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň 1 roku,

b) pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s podnikáním, na který se nevztahuje písmeno a), nebo

c) pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s podnikáním v oblasti poštovních služeb,

pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.

- (4) U právnické osoby musí podmínku bezúhonnosti podle odstavce 3 splňovat členové statutárního orgánu.
- (5) Bezúhonnost se prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů, u zahraničních osob doklady podle § 18 odst. 3 písm. b). Úřad si vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu¹⁸⁾. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.
- (6) Podnikat v oblasti poštovních služeb nemůže fyzická nebo právnická osoba, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, ode dne
- a) prodeje podniku jedinou smlouvou v rámci zpeněžení majetkové podstaty v době běhu lhůty podle zvláštního právního předpisu¹⁹⁾,
 - b) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým soud ukončil provozování podniku nebo ode dne určeného v tomto rozhodnutí jako den ukončení provozování podniku.
- (7) Podnikat v oblasti poštovních služeb nemůže fyzická nebo právnická osoba, a to po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení. Podnikat v oblasti poštovních služeb nemůže dále fyzická nebo právnická osoba, a to po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení konkursu proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů. Byl-li konkurs zrušen z jiného důvodu, překážka podnikání v oblasti poštovních služeb uvedená v odstavci 6 odpadá dnem nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení konkursu.

§ 18

Oznámení podnikání v oblasti poštovních služeb

- (1) Oprávnění k podnikání v oblasti poštovních služeb vzniká dnem doručení písemného oznámení podnikání, které splňuje náležitosti podle odstavců 2 a 3, Úřadu, a to prostřednictvím formuláře (dále jen „oznámení“), jehož vzor Úřad stanoví prováděcím právním předpisem. Úřad uveřejní formulář též způsobem umožňujícím dálkový přístup.
- (2) Oznámení obsahuje náležitosti podle § 37 odst. 2 správního řádu a dále
- a) u zahraniční fyzické osoby adresu místa trvalého pobytu mimo území České republiky, adresu místa pobytu v České republice, pokud byl povolen, adresu umístění organizační složky na území České republiky, pokud ji zřizuje u zahraniční právnické osoby adresu sídla a adresu umístění organizační složky na území České republiky,
 - b) výčet základních služeb nebo jiných poštovních služeb, které hodlá poskytovat,
 - c) územní rozsah, na kterém hodlá poštovní služby poskytovat,
 - d) údaje o poštovní síti, jejímž prostřednictvím mají být poštovní služby poskytovány,
 - e) datum předpokládaného zahájení poskytování poštovních služeb.
- (3) K oznámení podle odstavce 1 se připojí

- a) doklad o tom, že právnická osoba byla zřízena nebo založena, pokud zápis do obchodního rejstříku nebyl ještě

proveden, anebo doklad o tom, že právnická osoba je zapsána do příslušného rejstříku, s výjimkou obchodního rejstříku, pokud byl již zápis proveden; u zahraniční právnické osoby výpis z obchodního nebo obdobného rejstříku vedeného ve státě sídla a doklad o provozování podniku v zahraničí; doklad o provozování podniku v zahraničí nepředkládá právnická osoba se sídlem, ústřední správou nebo hlavním místem své podnikatelské činnosti v členském státu Evropské unie; výpis z rejstříku nesmí být starší než 3 měsíce,

b) u zahraniční fyzické osoby výpis z cizozemské evidence trestů nebo rovnocenný doklad vydaný orgánem státu, jehož je občanem, jakož i státu, kde se naposledy osoba v posledních 3 letech zdržovala nepřetržitě po dobu nejméně 6 měsíců; nevydává-li stát takové doklady, pak prohlášení o bezúhonnosti učiněné před příslušným orgánem takového státu; tyto doklady nebo prohlášení nesmí být starší než 3 měsíce,

c) u zahraniční fyzické osoby doklad o trvalém pobytu, byl-li jí udělen; zahraniční fyzická osoba, která zřizuje na území České republiky organizační složku podniku, doklad prokazující, že má podnik mimo území České republiky a doklady o jeho provozování; doklad o provozování podniku nedokládá státní příslušník členského státu Evropské unie,

d) potvrzení příslušného finančního úřadu o splnění podmínky podle § 17 odst. 2 písm. c),

e) doklad o zaplacení správního poplatku podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾.

(4) Provozovatel, který splnil oznamovací povinnost podle odstavců 2 a 3, je povinen Úřadu písemně bez zbytečného odkladu sdělit změny údajů a dokladů, které jsou stanoveny pro oznámení podnikání v oblasti poštovních služeb, a bez zbytečného odkladu předložit o nich doklady; to neplatí, pokud jde o změny a doplnění již zapsané v základních registrech²¹⁾, v obchodním rejstříku²²⁾ nebo v informačním systému evidence obyvatel²³⁾, pokud je provozovatel státním občanem České republiky, anebo v informačním systému cizinců²⁴⁾, pokud je provozovatel cizincem.

(5) Fyzická a právnická osoba, která ukončila nebo přerušila podnikání v oblasti poštovních služeb, je povinna ve lhůtě 10 dnů ode dne ukončení nebo přerušení podnikání v oblasti poštovních služeb písemně oznámit tuto skutečnost Úřadu.

(6) Fyzická a právnická osoba, která přerušila podnikání v oblasti poštovních služeb podle odstavce 5, je povinna v případě opětovného zahájení podnikání v oblasti poštovních služeb písemně oznámit tuto skutečnost Úřadu předem opětovného zahájení podnikání.

§ 19

Osvědčení a evidence provozovatelů poštovních služeb

(1) Do 10 dnů ode dne doručení oznámení Úřad vydá osobě uvedené v § 17 odst. 1 osvědčení potvrzující, že tato osoba předložila oznámení podle § 18, a současně jí přidělí identifikační číslo, pokud jí dosud nebylo přiděleno; identifikační číslo poskytne Úřadu správce základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci. Nesplňuje-li oznámení náležitosti podle § 18 odst. 2 a 3, Úřad neprodleně vyzve dotčenou osobu k jeho doplnění ve lhůtě ne kratší než 14 dnů. Nesplňuje-li oznámení náležitosti ani po uplynutí této lhůty, Úřad rozhodne, že oprávnění k podnikání v oblasti poštovních služeb nevzniklo.

(2) V osvědčení podle odstavce 1 Úřad uvede

a) tyto identifikační údaje:

1. u fyzické osoby jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě název nebo obchodní firmu, adresu místa trvalého pobytu a identifikační číslo osoby (dále jen „identifikační číslo“); u zahraniční osoby dále adresu místa trvalého pobytu mimo území České republiky, adresu místa trvalého pobytu v České republice, byl-li povolen,
2. u právnické osoby obchodní firmu, adresu sídla, identifikační číslo; u zahraniční osoby dále adresu umístění organizační složky na území České republiky,

b) vymezení druhu a územního rozsahu poštovních služeb, jejichž poskytování bylo oznámeno,

c) den vzniku oprávnění k podnikání v oblasti poštovních služeb,

d) datum a místo vydání osvědčení.

(3) Úřad vede v elektronické podobě evidenci provozovatelů, kteří splnili oznamovací povinnost podle § 18 odst. 1. Evidence obsahuje údaje nejvýše v rozsahu údajů uvedených v odstavci 2 a je veřejně přístupná způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Na žádost provozovatele vydá Úřad osvědčení o sdělení změny oznámených údajů v rozsahu podle odstavce 2.

§ 20

Provozování služby dodání peněžní částky poštovním poukazem

Provozovat službu dodání peněžní částky poštovním poukazem může pouze držitel poštovní licence, jehož poštovní licence výslovně obsahuje tuto službu.

§ 21

Poštovní licence

(1) Obsahem poštovní licence je povinnost zajistit všeobecnou dostupnost některých nebo všech základních služeb na celém území České republiky nebo na jeho části (dále jen „poštovní povinnost“) a doba platnosti této poštovní licence.

(2) Držitelem poštovní licence je provozovatel, který má povinnost poskytovat a zajišťovat základní služby, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci.

§ 22

Udělení poštovní licence

(1) Povinnost poskytovat a zajišťovat základní služby na celém území státu nebo na jeho části jednomu nebo

několika provozovatelům Úřad ukládá udělením poštovní licence na základě výběrového řízení tak, aby byly všechny základní služby všeobecně dostupné na celém území státu, a to na dobu nejvýše 5 let.

(2) Vyhlášení výběrového řízení Úřad uveřejní na úřední desce a v Poštovním věstníku. Ve vyhlášení uvede náležitosti žádosti, lhůtu pro podání žádostí, podmínky účasti a dále výčet základních služeb, požadavky na kvalitu a dostupnost základních služeb a kritéria hodnocení žádosti.

(3) Kritéria hodnocení žádostí stanoví Úřad. Kritéria zahrnují zejména

a) finanční, technické a odborné podmínky provozovatele,

b) výši čistých nákladů na poskytování a zajišťování základních služeb v požadovaném rozsahu a kvalitě.

(4) Žádost musí obsahovat způsob výpočtu ročních čistých nákladů na poskytování základních služeb, který je v souladu s § 34b, a výši čistých nákladů v členění za jednotlivé kalendářní roky, na které má být povinnost uložena.

(5) Úřad může po žadateli požadovat, aby předložil nezbytné doklady, kterými prokáže, že je způsobilý zajistit poskytování základních služeb uvedených ve vyhlášení výběrového řízení podle odstavce 2.

(6) Úřad rozhodnutím udělí poštovní licenci provozovateli, který podal žádost ve lhůtě podle odstavce 2, vyhověl podmínkám účasti ve výběrovém řízení a nejlépe vyhověl stanoveným kritériím hodnocení žádostí.

(7) Úřad zprávu o průběhu a výsledcích výběrového řízení a rozhodnutí o udělení poštovní licence podle odstavce 6 uveřejní v Poštovním věstníku.

(8) Úřad může, pokud se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele zejména v důsledku podstatné změny okolností vyhlášené výběrové řízení zrušit a řízení zastavit, a to i po lhůtě stanovené pro předkládání žádostí. Rozhodnutí o zastavení řízení Úřad oznámí všem provozovatelům, kteří již podali žádost, a dále toto rozhodnutí uveřejní v Poštovním věstníku.

(9) Nezúčastní-li se žádný provozovatel výběrového řízení nebo nebude-li žádný provozovatel vybrán pro nesplnění podmínek účasti nebo pro nevyhovění kritériím hodnocení žádostí, Úřad uloží rozhodnutím o udělení poštovní licence povinnost poskytovat a zajišťovat základní služby uvedené ve vyhlášení výběrového řízení podle odstavce 2 provozovateli, který nejlépe vyhovuje kritériím hodnocení žádostí.

§ 23

Změna poštovní licence

Úřad může z vlastního podnětu změnit rozsah poštovní povinnosti,

a) vyžaduje-li to veřejný zájem na zajištění dostupnosti další základní služby,

b) je-li to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z práva Evropské unie ¹⁾ nebo k dodržení mezinárodních závazků České republiky ¹²⁾, nebo

c) zjistí-li na základě přezkumu a konzultace podle § 37 odst. 4 a 5, že poskytování některé základní služby, která je

obsažena v poštovní licenci, je zajištěno na celém území České republiky za podmínek srovnatelných s požadavky na zajištění dotčené základní služby podle tohoto zákona.

§ 24

Odnětí poštovní licence

Úřad z vlastního podnětu rozhodne o odnětí poštovní licence, jestliže držitel poštovní licence

- a) přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě mu byla poštovní licence udělena, nebo
- b) neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím o udělení nebo o změně poštovní licence, nebo neumožňuje kontrolu podle § 37 odst. 2 písm. a), ačkoliv byl na možnost odnětí poštovní licence z tohoto důvodu Úřadem písemně upozorněn a nápravu nezjednal ani v přiměřené lhůtě stanovené Úřadem.

§ 25

Zánik poštovní licence

Poštovní licence zaniká

- a) uplynutím období, na které byla udělena,
- b) dnem zrušení právnické osoby bez právního nástupce nebo smrtí fyzické osoby, které byla udělena, nebo
- c) dnem stanoveným v rozhodnutí Úřadu o odnětí poštovní licence podle § 24.

§ 32

Zveřejňování rozhodnutí

Rozhodnutí o udělení, změně a odnětí poštovní licence, včetně práv a povinností z ní vyplývajících a sdělení o jejím zániku Úřad zveřejní v Poštovním věstníku.

HLAVA V

Práva a povinnosti provozovatele poštovních služeb a držitele poštovní licence

§ 32a

Informační povinnost provozovatele poštovních služeb

(1) Provozovatel je povinen na písemnou žádost poskytovat Úřadu ve stanovené lhůtě, formě a rozsahu úplné a pravdivé informace, včetně finančních informací, a údaje a podklady, které jsou nezbytné k plnění činností, k nimž má podle tohoto zákona Úřad působnost. Součástí žádosti Úřadu je odůvodnění včetně uvedení účelu, pro který

Úřad informace, údaje a podklady vyžaduje. Úřad vyžaduje informace, údaje a podklady od provozovatelů rovněž na žádost Evropské komise. Úřad nevyžaduje více informací, než je přiměřené účelu, pro který jsou získávány.

(2) Provozovatel předá Úřadu i informace, údaje a podklady podle odstavce 1, které obsahují osobní údaje, skutečnosti, které jsou předmětem obchodního tajemství, nebo skutečnosti, které jsou předmětem ochrany podle zvláštního právního předpisu³⁾.

(3) Pro účely plnění povinností podle tohoto zákona provádí Úřad sběr informací a provozovatel je povinen poskytnout tyto informace prostřednictvím programové aplikace na elektronickém formuláři, nestanoví-li se forma poskytnutí informací v žádosti podle odstavce 1 jinak.

(4) Úřad může provést kontrolu informací, údajů a podkladů předložených podle odstavců 1 až 3.

(5) Informace, podklady a údaje předané povinnou osobou podle odstavců 1 až 3 je Úřad povinen chránit před zneužitím.

§ 33

Povinnosti držitele poštovní licence

(1) Držitel poštovní licence je povinen

- a) plnit poštovní povinnost způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti a se základními kvalitativními požadavky, včetně soustavného poskytování informací o základních službách a způsobu jejich užití,
- b) nabízet poštovní služby, na něž se vztahuje poštovní povinnost, podle poštovních podmínek.

(2) Držitel poštovní licence nemusí dočasně plnit povinnosti podle odstavce 1 písm. a), jestliže tomu brání překážky, jež sám nevyvolal a jejichž vzniku nemohl ani při řádné péči zabránit, zejména nezaviněné technické problémy, důsledky přírodních událostí, nedostatek potřebné součinnosti jiných osob nebo důsledky krizové situace. Držitel poštovní licence je však povinen počínat si tak, aby plnění povinností bylo omezeno co nejméně a aby překážky byly co nejdříve odstraněny.

(3) Držitel poštovní licence nemusí poskytnout poštovní službu, na niž se vztahuje poštovní povinnost, pokud by její poskytnutí bylo v důsledku toho, že některý z požadavků podle § 6 odst. 2 písm. b) až e) nebyl splněn, neúměrně komplikované, anebo by bylo pro něho spojeno s rizikem jiných vážných následků.

(4) Držitel poštovní licence je povinen

- a) zajistit, aby nedocházelo k neodůvodněnému zvýhodňování nebo znevýhodňování zájemců o základní služby, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci,
- b) vhodně poskytovat informace o základních službách, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci, a způsobu jejich užití,
- c) zajistit rychlé a účinné projednávání námitek uživatelů základních služeb, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci; informace o počtu námitek a způsobu jejich vyřízení se uveřejňují podle písmene e),

d) dodržovat technické normy pro poštovní odvětví závazné podle předpisů Evropské unie a vhodně poskytovat informace o těchto normách a provádět nezávislá měření přepravních dob poštovních zásilek a výsledky uveřejňovat podle písmene e),

e) každoročně uveřejňovat a současně Úřadu předkládat úplné a pravdivé informace o výsledcích poskytování a zajišťování základních služeb, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci, a vyhodnocení plnění parametrů kvality podle stavu k 31. prosinci kalendářního roku, a to nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku; obsah, formu a způsob uveřejnění informací stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Držitel poštovní licence má povinnost poskytovat základní služby, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci, za nákladově orientované ceny s výjimkou podle odstavce 6, § 3 odst. 1 písm. f) a § 34a. Nákladově orientovanou cenou se rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk a která se stanovuje tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika.

(6) Držitel poštovní licence může sjednat ceny, které zahrnují nižší míru zisku, než je přiměřený zisk odpovídající nákladově orientovaným cenám základních služeb podle odstavce 5; nevzniká mu však právo na úhradu čistých nákladů stanovených podle § 34b z rozdílu mezi uplatňovaným a přiměřeným ziskem.

(7) Držitel poštovní licence je povinen sjednat ceny základních služeb, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci, transparentně a nediskriminačně. Pokud za určitých podmínek sjedná cenu některé z těchto základních služeb specificky, je povinen za srovnatelných podmínek nabídnout každému takto sjednanou cenu.

(8) Držitel poštovní licence je povinen písemně Úřadu oznámit

a) zvýšení cen základních služeb, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci,

b) veškeré změny technické, organizační nebo právní povahy vztahující se k tomuto držiteli poštovní licence, jež mohou zásadním způsobem ovlivnit poskytování a zajišťování základních služeb, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci.

(9) Oznámení podle odstavce 8 písm. a) je držitel poštovní licence povinen učinit alespoň 90 dnů přede dnem, od kterého hodlá zvýšit ceny základních služeb, a oznámení podle odstavce 8 písm. b) alespoň 30 dnů přede dnem rozhodné události.

§ 33a

Oddělená evidence nákladů a výnosů spojených s poskytováním a zajišťováním jednotlivých základních služeb

(1) Držitel poštovní licence je povinen vést v souladu s prováděcím právním předpisem podle odstavce 2 oddělenou evidenci nákladů a výnosů spojených s poskytováním jednotlivých základních služeb, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci, a ostatních služeb tak, aby byly zajištěny podklady pro výpočet čistých nákladů pro jednotlivé základní služby, pro regulaci cen základních služeb a pro prokázání skutečnosti, že nedochází ke křížovému financování mezi základními službami, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci, a ostatními službami.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví způsob vedení oddělené evidence nákladů a výnosů, metodiku účelového

členění nákladů a výnosů a jejich přiřazování včetně stanovení přiměřeného zisku a strukturu vykazovaných informací.

(3) Držitel poštovní licence je povinen v oddělené evidenci přiřazovat přímé náklady konkrétní službě, na kterou se vztahují, a při přiřazování společných nákladů používat způsoby, které vycházejí z charakteru a původu nákladů, a používat za stejných podmínek stejná pravidla pro přiřazení nákladů na základní služby a na ostatní služby. Držitel poštovní licence zajistí, aby součet všech přiřazených nákladů a výnosů v oddělené evidenci odpovídal nákladům a výnosům ve výkazu zisku a ztráty sestaveném v rámci roční účetní závěrky.

(4) Pravidla, která navrhne držitel poštovní licence a podle nichž budou náklady společné pro více činností držitele poštovní licence přiřazovány jednotlivým základním službám, které jsou obsaženy v jeho licenci, mohou nabýt platnosti až po jejich schválení Úřadem. Držitel poštovní licence musí zajistit, že dodržování schválených pravidel oddělené evidence nákladů a výnosů bude jednou ročně ověřeno osobou odborně způsobilou a nezávislou na držiteli poštovní licence; tato osoba musí být schválena Úřadem. Výsledky tohoto ověření Úřad zveřejní v Poštovním věstníku.

(5) Držitel poštovní licence je povinen předložit ověřené výsledky oddělené evidence nákladů a výnosů Úřadu nejpozději do 31. července za předchozí účetní období.

HLAVA VI

Sdílení zvláštních služeb a prvků poštovní infrastruktury

§ 34

(1) Držitel poštovní licence je povinen transparentním a nediskriminačním způsobem na základě písemné smlouvy umožnit přístup ostatním provozovatelům k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury (dále jen „poštovní infrastruktura“). Poštovní infrastruktura zahrnuje databáz adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, poštovní přihrádky, dodávací schrány, službu doručení, službu vrácení odesílateli, službu doručení na adresy uvedené na poštovních zásilkách.

(2) Držitel poštovní licence je povinen uveřejnit na svých internetových stránkách informace týkající se přístupu k poštovní infrastruktuře; držitel poštovní licence vždy uveřejní podmínky uzavření smlouvy a návrh smlouvy obsahující alespoň identifikační údaje držitele poštovní licence, rozsah a specifikaci přístupu k poštovní infrastruktuře včetně podmínek, technických parametrů a ceny, a to v členění podle jednotlivých prvků a služeb.

(3) Úřad může z moci úřední rozhodnout o změně návrhu smlouvy podle odstavce 2, pokud tento návrh nesplňuje podmínky podle odstavců 1, 2 a 8; držitel poštovní licence je povinen změněný návrh smlouvy uveřejnit na svých internetových stránkách.

(4) Držitel poštovní licence může odmítnout návrh na uzavření smlouvy podle odstavce 1, pokud by plnění z této smlouvy mohlo vést k ohrožení činností souvisejícím s poskytováním a zajišťováním základních služeb, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci, nebo k ohrožení bezpečnosti provozu poštovní infrastruktury.

(5) Nedojde-li k uzavření smlouvy podle odstavce 1 do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, Úřad

rozhodne spor o úpravě vzájemných práv a povinností na základě návrhu kterékoliv smluvní strany. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí. Je-li předmětem sporu cena za přístup k poštovní infrastruktuře, Úřad v rámci rozhodnutí sporu stanoví tuto cenu podle odstavce 8. Lhůta pro vydání rozhodnutí o sporu činí 4 měsíce, ve zvláště složitých případech 6 měsíců. Rozhodnutí sporu uveřejní Úřad v Poštovním věstníku a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Úřad může v rámci řízení o sporu uložit pořádkovou pokutu až do výše 100 000 Kč.

(7) Úřad přizná náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.

(8) Držitel poštovní licence sjednává ceny za přístup k poštovní infrastruktuře za nákladově orientované ceny.

(9) Držitel poštovní licence umožňuje všem bezúplatně využívat poštovní směrovací čísla, kterými se rozumí číselná označení provozoven, míst anebo adresátů zavedená pro účely dodávání poštovních zásilek.

(10) Držitel poštovní licence je povinen vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů na služby spojené s přístupem k poštovní infrastruktuře v souladu s prováděcím právním předpisem podle § 33a odst. 2. Ustanovení § 33a odst. 3 až 5 se použijí obdobně.

(11) Držitel poštovní licence není povinen uzavřít poštovní smlouvu podle § 4 odst. 2 s provozovatelem v případě, že předmětem této smlouvy je dodání poštovních zásilek, které byly podány u tohoto provozovatele.

(12) Provozovatel je povinen poštovní zásilku, která byla u něj podána, označit tak, aby z označení bylo jednoznačně zřejmé, u kterého provozovatele byla poštovní zásilka podána.

HLAVA VII

Regulace cen základních služeb

§ 34a

Ceny základních služeb

(1) Úřad sleduje a vyhodnocuje vývoj úrovně cen základních služeb a pravidelně přezkoumává jejich cenovou dostupnost zejména s ohledem na spotřebitelské ceny, inflaci a průměrnou mzdu.

(2) Zjistí-li Úřad, že ceny základních služeb jsou v rozporu s ustanovením § 3 odst. 2 písm. c), uplatní regulaci cen vydáním rozhodnutí o ceně podle správního řádu. Úřad při regulaci cen použije způsoby regulace cen stanovené zákonem o cenách³). Takto stanovené ceny jsou závazné pouze pro držitele poštovní licence v rámci základních služeb, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci.

(3) Rozhodnutí o ceně Úřad uveřejní v Poštovním věstníku.

(4) Odstavce 1 a 2 se nepoužijí na službu dodání peněžní částky poštovním poukazem.

HLAVA VIII

Stanovení a financování čistých nákladů

§ 34b

Stanovení čistých nákladů

- (1) Čistými náklady se rozumí rozdíl mezi efektivně a účelně vynaloženými náklady, které jsou nezbytné na poskytování základní služby, a výnosy získanými z poskytování základní služby, bez ohledu na to, zda výsledek je kladný nebo záporný. Čisté náklady na plnění povinnosti poskytovat základní služby se stanoví jako rozdíl mezi čistými náklady provozovatele s povinností poskytovat základní služby a téhož provozovatele bez povinnosti poskytovat základní služby. Při stanovení čistých nákladů se zohlední všechny důležité skutečnosti, včetně jakýchkoliv nehmotných a tržních výhod, které provozovatel s povinností poskytovat základní služby získá, nároku na přiměřený zisk a pobídek k nákladové efektivnosti. Čisté náklady se stanoví za kalendářní rok, v němž měl provozovatel povinnost poskytovat základní služby (dále jen „zúčtovací období“).
- (2) Čisté náklady mohou zahrnovat pouze náklady na plnění povinností týkajících se základních služeb, které jsou obsaženy v poštovní licenci. Výpočet čistých nákladů na poskytování jednotlivých základních služeb se provádí pro každou základní službu odděleně; je zakázáno duplicitní uvedení údajů jakýchkoli přímých nebo nepřímých nákladů a nehmotných a tržních výhod.
- (3) Celkové čisté náklady každého držitele poštovní licence se stanoví jako souhrn všech výsledků výpočtu čistých nákladů vzniklých z poskytování jednotlivých základních služeb, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci, při zohlednění veškerých nehmotných a tržních výhod a pobídek k nákladové efektivnosti.
- (4) Úplné podklady umožňující správný výpočet čistých nákladů za zúčtovací období předloží držitel poštovní licence Úřadu spolu se žádostí o úhradu čistých nákladů podle § 34d odst. 1. Držitel poštovní licence odpovídá za správnost a úplnost jím předloženého výpočtu a předložených dokladů a podkladů. Úřad je oprávněn si v průběhu ověřování výše čistých nákladů vyžádat další potřebné podklady z účetní evidence nebo jiných technických evidencí tak, aby ověřil správnost údajů zahrnutých do výpočtu. Čisté náklady Úřad stanoví postupem podle odstavce 7 na základě výpočtu čistých nákladů, provedeného držitelem poštovní licence podle odstavců 1 a 2, a účetních záznamů, kterými musí být tyto výpočty doloženy, popřípadě dalších podkladů držitele poštovní licence, které byly vyžádány v průběhu ověřování. Pokud Úřad zjistí, že podklady držitele poštovní licence jsou neúplné nebo mají nedostatky, stanoví přiměřenou lhůtu k jejich doplnění, popřípadě k opravě. Neprovede-li držitel poštovní licence ve stanovené lhůtě nápravu, Úřad nezahrne náklady na splnění povinnosti poskytovat některou ze základních služeb, které se neúplná nebo nedostatečná dokumentace týká, do čistých nákladů na poskytování základních služeb.
- (5) Pokud držitel poštovní licence v žádosti o úhradu čistých nákladů uplatňuje vyšší čisté náklady, než které uvedl v žádosti o udělení licence, Úřad rozhodne, zda nastaly mimořádné okolnosti, které zapříčinily zvýšení čistých nákladů a které držitel poštovní licence nemohl rozumně předvídat. Tyto okolnosti je držitel poštovní licence povinen doložit.
- (6) Úřad ověří správnost a úplnost podkladů podle odstavců 4 a 5 do 60 dnů ode dne předložení nebo doplnění posledního z nich, popřípadě ověřením pověří třetí subjekt, u něhož je zajištěna nestrannost a nezávislost na držiteli poštovní licence.

(7) Postup Úřadu při výpočtu čistých nákladů, výpočtu čistých nákladů jednotlivých základních služeb, vymezení nehmotných a tržních výhod a jiných skutečností podle odstavce 1, a doklady, kterými musí být tyto výpočty doloženy, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 34c

Financování předběžných čistých nákladů

(1) Držitel poštovní licence může od 1. července do 31. prosince zúčtovacího období podat u Úřadu žádost o úhradu předběžných čistých nákladů za dané zúčtovací období.

(2) Úřad rozhodnutím určí předběžné čisté náklady ve výši jedné poloviny čistých nákladů představujících nespravedlivou finanční zátěž za nejbližší předcházející zúčtovací období, za něž byla výše čistých nákladů ověřena, nejvýše však ve výši jedné poloviny čistých nákladů pro dané zúčtovací období uvedených v žádosti o poštovní licenci. V prvním roce platnosti poštovní licence určí Úřad rozhodnutím předběžné čisté náklady držitele poštovní licence nejvýše ve výši 750 000 000 Kč nebo ve výši jedné poloviny čistých nákladů uvedených pro dané zúčtovací období v žádosti o udělení poštovní licence, podle toho, která z těchto částek je nižší.

(3) Stát prostřednictvím Úřadu uhradí předběžné čisté náklady držiteli poštovní licence nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí podle odstavce 2.

§ 34d

Financování čistých nákladů představujících nespravedlivou finanční zátěž

(1) Držitel poštovní licence může nejpozději do 31. srpna kalendářního roku následujícího po skončení zúčtovacího období podat u Úřadu žádost o úhradu čistých nákladů představujících nespravedlivou finanční zátěž.

(2) Úřad rozhodnutím určí čisté náklady představující nespravedlivou finanční zátěž, a to ve výši čistých nákladů ověřených podle § 34b odst. 6, nejvýše však ve výši 1 500 000 000 Kč; ostatní čisté náklady se nepovažují za nespravedlivou finanční zátěž.

(3) Na úhradu čistých nákladů představujících nespravedlivou finanční zátěž Úřad započte předběžné čisté náklady uhrazené držiteli poštovní licence. V případě, že

a) čisté náklady představující nespravedlivou finanční zátěž jsou vyšší než předběžné čisté náklady uhrazené držiteli poštovní licence, Úřad v rozhodnutí podle odstavce 2 rozhodne o úhradě částky ve výši jejich rozdílu držiteli poštovní licence,

b) předběžné čisté náklady uhrazené držiteli poštovní licence jsou vyšší než čisté náklady představující nespravedlivou finanční zátěž, Úřad v rozhodnutí podle odstavce 2 rozhodne o povinnosti držitele poštovní licence vrátit do státního rozpočtu částku ve výši jejich rozdílu.

(4) Stát prostřednictvím Úřadu uhradí částku ve výši rozdílu podle odstavce 3 písm. a) držiteli poštovní licence nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí podle odstavce 2.

(5) Držitel poštovní licence je povinen vrátit částku ve výši rozdílu podle odstavce 3 písm. b) nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí podle odstavce 2.

(6) Částku ve výši rozdílu podle odstavce 3 písm. b) vybírá a vymáhá Úřad.

§ 34e

(1) Došlo-li k úhradě předběžných čistých nákladů nebo čistých nákladů představujících nespravedlivou finanční zátěž na základě nesprávných nebo neúplných údajů držitele poštovní licence, Úřad rozhodne o povinnosti držitele poštovní licence nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí vrátit do státního rozpočtu neoprávněně uhrazené náklady zvýšené o částku odpovídající 1 promile denně z těchto uhrazených nákladů, nejvýše však do výše těchto uhrazených nákladů, a to ode dne, kdy k jejich úhradě došlo, do dne vydání rozhodnutí.

(2) Neoprávněně uhrazené náklady podle odstavce 1 vybírá a vymáhá Úřad.

(3) V případě, že je ohledně financování předběžných čistých nákladů nebo čistých nákladů představujících nespravedlivou finanční zátěž vedeno řízení před Evropskou komisí ve věci veřejné podpory, považuje se toto řízení za řízení o předběžné otázce podle správního řádu. Úřad nepřevede peněžní prostředky k úhradě předběžných čistých nákladů nebo čistých nákladů představujících nespravedlivou finanční zátěž, dokud Evropská komise nerozhodne o oprávněnosti jejich poskytnutí.

HLAVA IX

Poštovní známky

§ 35

(1) Poštovní známky vydává a dobu jejich platnosti stanoví Ministerstvo průmyslu a obchodu; při vydávání poštovních známek přihlíží k potřebám držitele poštovní licence. Vydání, počátek a konec platnosti poštovní známky Ministerstvo průmyslu a obchodu zveřejní v Poštovním věstníku.

(2) Držitel poštovní licence je povinen hradit náklady na vydávání poštovních známek.

(3) Pouze držitel poštovní licence má právo uvádět poštovní známky do oběhu.

(4) Platné poštovní známky lze použít jako doklad o úhradě ceny poštovní služby poskytované držitelem poštovní licence, pokud z poštovní smlouvy nevyplývá něco jiného.

(5) Po ukončení platnosti poštovní známky má její držitel právo, aby ten, kdo poštovní známku uvedl do oběhu, mu ji vyměnil za platnou, nebo aby ji od něho zpětně odkoupil. Toto právo se promlčuje uplynutím jednoho roku ode dne ukončení platnosti poštovní známky.

(6) Práva a povinnosti podle odstavců 2 až 5 má držitel poštovní licence, jehož poštovní licence obsahuje povinnost poskytovat základní službu podle § 3 odst. 1 písm. a) na celém území České republiky nebo na jeho největší části v případě, že tato základní služba je obsažena ve více poštovních licencích. Není-li povinnost

poskytovat základní službu podle § 3 odst. 1 písm. a) uložena, práva a povinnosti podle odstavců 2 až 5 má provozovatel, který je měl jako držitel poštovní licence poslední.

HLAVA X

Služby dodávání balíků

§ 35a

(1) Poskytovatel služby dodávání balíků podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/644 o službách přeshraničního dodávání balíků (dále jen „nařízení o službách přeshraničního dodávání balíků“) poskytuje informace podle tohoto nařízení Úřadu.

(2) Informace podle čl. 4 odst. 1, 3 a 5 a podle čl. 5 odst. 1 nařízení o službách přeshraničního dodávání balíků poskytuje poskytovatel uvedený v odstavci 1 prostřednictvím elektronického formuláře²⁸).

HLAVA XI

Státní správa a regulace

§ 36

Státní správa v oblasti poštovních služeb

Ministerstvo průmyslu a obchodu vykonává státní správu v oblasti poštovních služeb, s výjimkou věcí svěřených tímto zákonem Úřadu.

§ 36a

(1) Úřad podle tohoto zákona

- a) provádí analýzy všeobecné dostupnosti základních služeb a přezkoumává nutnost uložení povinnosti poskytovat a zajišťovat základní služby,
- b) vede evidenci provozovatelů a uděluje určenému provozovateli, který má povinnost poskytovat a zajišťovat základní služby, poštovní licenci,
- c) stanovuje čisté náklady na poskytování a zajišťování základních služeb, vydává rozhodnutí o určení předběžných čistých nákladů a o určení čistých nákladů představujících nespravedlivou finanční zátěž a rozhoduje o povinnosti držitele poštovní licence vrátit do státního rozpočtu neoprávněně uhrazené náklady,
- d) vydává rozhodnutí o ceně základních služeb a vykonává kontrolu cen v oblasti poštovních služeb, včetně poštovních služeb do zahraničí, a cen za přístup k poštovní infrastruktuře,
- e) rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon,
- f) spolupracuje s orgány Evropské unie a s regulačními orgány členských států Evropské unie s obdobnou věcnou

působností zejména při předávání a získávání údajů a informací stanovených zákonem, rozhodnutími vydanými na základě zákona nebo právními akty Evropské unie a plní další úkoly, které pro oblast regulace poštovních služeb vyplývají z členství České republiky v Evropské unii,

g) stanovuje, vybírá a vymáhá poplatky,

h) vykonává kontrolu v oblasti poštovních služeb,

i) vykonává státní statistickou službu, včetně sběru dat, v oblasti poštovních služeb a zahraničních poštovních služeb,

j) ukládá, vybírá a vymáhá pokuty za porušení povinností stanovených tímto zákonem a nařízením o službách přeshraničního dodávání balíků,

k) vydává prováděcí právní předpisy v oblasti poštovních služeb v rozsahu zmocnění podle tohoto zákona,

l) je exekucním správním orgánem pro vymáhání povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených z moci úřední na jeho základě,

m) rozhoduje o změně poštovních podmínek podle § 6 odst. 4,

n) rozhoduje o změně návrhu smlouvy o přístupu k poštovní infrastruktuře podle § 34 odst. 3,

o) je příslušným národním regulačním orgánem podle nařízení o službách přeshraničního dodávání balíků.

(2) Rada Úřadu provádí přezkum podle § 37 odst. 4, rozhoduje v řízení ve věci poštovní licence podle § 22, 23, 24 a 25 a vydává rozhodnutí o ceně jednotlivých základních služeb podle § 34a. Proti rozhodnutí Rady Úřadu není přípustný opravný prostředek.

(3) Předseda Rady Úřadu v prvním stupni rozhoduje v řízení o výši a úhradě čistých nákladů a předběžných čistých nákladů podle § 34b a 34c a ve sporech o přístup k poštovní infrastruktuře podle § 34.

(4) Stanoví-li tento zákon, že o věci rozhoduje Úřad, může statut Úřadu²⁵⁾ stanovit, že v prvním stupni rozhoduje předseda Rady Úřadu s výjimkou podle odstavce 2.

(5) O rozkladu nebo odvolání proti rozhodnutí Úřadu, které v prvním stupni nevydal předseda Rady Úřadu, rozhoduje předseda Rady Úřadu s výjimkou podle odstavce 2.

(6) Pokud v prvním stupni vydal rozhodnutí předseda Rady Úřadu, při rozhodování o odvolání nebo rozkladu v Radě nehlasuje.

§ 37

(1) Úřad dohlíží, zda provozovatelé plní své povinnosti podle tohoto zákona.

(2) Úkony dohledu se uskutečňují

a) prováděním kontroly²⁶⁾; pověření ke kontrole může mít formu průkazu, jehož vzor stanoví prováděcí právní

předpis,

b) využitím poznatků získaných jiným způsobem.

(3) Úřad dále

a) zaujímá stanovisko ke sporům týkajícím se poskytování a zajišťování poštovních služeb, o které byl požádán, pokud je toho k vyřešení sporu zapotřebí,

b) nejméně jednou ročně vhodným způsobem zveřejní, včetně zveřejnění v Poštovním věstníku, souhrnnou zprávu o plnění povinností uložených držiteli poštovní licence tímto zákonem,

c) činí další opatření v zájmu řádného poskytování a zajišťování základních služeb,

d) v pochybnostech rozhoduje, zda se v případě určité služby jedná o poštovní službu, a to na žádost nebo z vlastního podnětu,

e) za každé zúčtovací období zveřejní zprávu, která obsahuje informace o ověřené výši čistých nákladů, o nehmotných a tržních výhodách držitele poštovní licence podle § 34b a o provedených úhradách předběžných čistých nákladů a čistých nákladů představujících nespravedlivou finanční zátěž; tato zpráva je součástí výroční zprávy o činnosti Úřadu podle zákona o elektronických komunikacích.

(4) Úřad pravidelně přezkoumává úroveň kvality a způsob poskytování a zajišťování základních služeb a jejich všeobecnou dostupnost na celém území České republiky podle základních kvalitativních požadavků; v případě přezkumu všeobecné dostupnosti služby dodání peněžní částky poštovním poukazem Úřad bere v úvahu obdobné služby v oblasti platebního styku, které nejsou poštovními službami. Úřad rovněž pravidelně přezkoumává povinnost držitele poštovní licence poskytovat a zajišťovat základní služby. Na základě výsledku přezkumu a po konzultaci s dotčenými subjekty podle odstavce 5 může Úřad zahájit výběrové řízení podle § 22 odst. 2 nebo řízení o změně poštovní licence podle § 23 nebo uveřejní v Poštovním věstníku sdělení o neuložení povinnosti poskytovat a zajišťovat některou ze základních služeb. Přezkum podle věty druhé musí být dokončen nejpozději 6 kalendářních měsíců před koncem platnosti poštovní licence.

(5) Úřad konzultuje podle odstavce 4

a) rozsah základních služeb, které budou předmětem neuložení nebo uložení povinnosti poskytovat a zajišťovat základní služby, a území, jehož se bude neuložení nebo uložení povinnosti poskytovat a zajišťovat základní služby týkat,

b) odůvodněný záměr Úřadu povinnost poskytovat a zajišťovat jednotlivou základní službu

1. neuložit, neboť poskytování dotčené základní služby na celém území státu nebo na jeho části je zajištěno za podmínek srovnatelných s požadavky na zajištění základních služeb podle tohoto zákona, aniž by bylo nutné tuto povinnost uložit,

2. uložit, neboť poskytování dotčené základní služby na celém území státu nebo na jeho části není zajištěno za podmínek srovnatelných s požadavky na zajištění základních služeb podle tohoto zákona.

(6) Výsledky konzultace Úřad uveřejní v Poštovním věstníku.

Přestupky

§ 37a

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) poruší některou z povinností podle § 16 odst. 1,
- b) zjišťuje obsah poštovní zásilky v rozporu s § 16 odst. 5,
- c) podniká v oblasti poštovních služeb v rozporu s obecnými podmínkami podnikání uvedenými v § 17,
- d) podniká v oblasti poštovních služeb bez oprávnění podle § 18 odst. 1,
- e) nesplní povinnost podle § 18 odst. 5 nebo 6, nebo
- f) provozuje službu dodání peněžní částky poštovním poukazem bez poštovní licence v rozporu s § 20.

(2) Provozovatel se dopustí přestupku tím, že

- a) nezpřístupní poštovní podmínky podle § 4 odst. 1,
- b) neuzavře poštovní smlouvu podle § 4 odst. 2,
- c) neuveřejní informaci o změně poštovních podmínek podle § 6 odst. 3,
- d) zachází s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou v rozporu s § 7 odst. 1,
- e) otevře nebo prohlíží poštovní zásilku v rozporu § 8 odst. 1, 2 a 4,
- f) neinformuje o otevření poštovní zásilky při dodání adresáta, popřípadě odesílatele při vrácení poštovní zásilky podle § 8 odst. 3,
- g) prodá poštovní zásilku v rozporu s § 9 odst. 1 a 2,
- h) nevydá čistý výtěžek podle § 9 odst. 3,
- i) zničí poštovní zásilku v rozporu s § 10,
- j) nevyplatí poukázanou peněžní částku v rozporu § 11,
- k) v rozporu s § 16 odst. 7 nevydá poštovní zásilku nebo neumožní jiná opatření dotýkající se poštovní zásilky,
- l) nesplní povinnost podle § 18 odst. 4,
- m) neplní informační povinnost podle § 32a,
- n) neplní povinnost podle § 34 odst. 12, nebo
- o) v rozporu s § 6 odst. 2 neuvede v poštovních podmínkách veškeré požadované informace nebo je uvede nesrozumitelným, neúplným nebo obtížně přístupným způsobem.

(3) Držitel poštovní licence se dopustí přestupku tím, že

- a) neplní poštovní povinnost způsobem podle § 33 odst. 1 písm. a) nebo podle rozhodnutí o udělení poštovní licence,
- b) nabízí poštovní služby v rozporu s § 33 odst. 1 písm. b),
- c) poruší některou z povinností podle § 33 odst. 4,
- d) poruší některou z povinností podle § 33 odst. 5, 7, 8 nebo 9,
- e) neplní některou z povinností podle § 33a,
- f) poruší některou z povinností podle § 34 odst. 1, 2, 3, 9 nebo 10, nebo
- g) nabízí základní služby, které jsou obsaženy v jeho poštovní licenci, v rozporu s rozhodnutím o ceně podle § 34a odst. 2.

(4) Poskytovatel služby dodávání balíků podle nařízení o službách přeshraničního dodávání balíků se dopustí přestupku tím, že neposkytne informace podle tohoto nařízení v rozsahu a způsobem stanoveným v § 35a.

(5) Poskytovatel služby přeshraničního dodávání balíků podle nařízení o službách přeshraničního dodávání balíků se dopustí přestupku tím, že nepředloží Úřadu do 31. ledna každého kalendářního roku veřejný seznam sazeb podle čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení způsobem stanoveným v § 35a.

(6) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d) nebo f), nebo podle odstavce 3 písm. e),
- b) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo b), nebo podle odstavce 2 písm. e) nebo k), nebo podle odstavce 3 písm. a), c), d), f) nebo g),
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e), nebo podle odstavce 2 písm. b), d), h), j), l), m) nebo o), nebo podle odstavce 3 písm. b), nebo podle odstavců 4 a 5, nebo
- d) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. a), c), f), g), i) nebo n).

§ 37b

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává Úřad.

(2) Pokuty vybírá a vymáhá Úřad.

§ 37c

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) zničí, poškodí, znečistí, anebo neoprávněně odstraní nebo přemístí schránku určenou k poštovnímu podání nebo

dodání, nebo

b) jako odesílatel ohrozí zdraví lidí tím, že předá provozovateli k poskytnutí poštovní služby poštovní zásilku,

1. jejíž obsah je podle poštovních podmínek považován za nebezpečný, aniž by byla dodržena její povinná zvláštní úprava podle poštovních podmínek nebo další požadované náležitosti podle poštovních podmínek, nebo

2. jejíž obsah podle poštovních podmínek není dovolen, nebo

c) jako osoba jednající jménem nebo v zastoupení nositele poštovního tajemství poruší povinnost mlčenlivosti podle § 16 odst. 1 až 3.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do výše 10 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo c) pokutu do výše 20 000 Kč.

HLAVA XII

Společná, zmocňovací, přechodná a zrušovací ustanovení

Společná ustanovení

§ 38

(1) Na činnost Ministerstva průmyslu a obchodu podle § 35 a na činnost Úřadu podle § 37 odst. 3 písm. a) a c) se správní řád¹⁵⁾ nevztahuje.

(2) Splnění povinnosti uložené provozovateli rozhodnutím podle § 6 odst. 4 lze vymáhat ukládáním donucovacích pokut až do celkové výše 5 000 000 Kč.

(3) Splnění povinnosti uložené držiteli poštovní licence rozhodnutím podle § 34 odst. 5 lze vymáhat ukládáním donucovacích pokut až do celkové výše 10 000 000 Kč.

(4) V řízeních vedených podle tohoto zákona se ustanovení správního řádu o možném způsobu ukončení řízení o rozkladu nepoužije.

§ 39

Právní vztahy při poskytování poštovních služeb, které nejsou upraveny v § 4 až 15 tohoto zákona, se řídí občanským zákoníkem.

§ 40

Úřad vydává podle tohoto zákona Poštovní věstník, který je publikační sbírkou v oblasti poštovních služeb. Úřad zveřejňuje Poštovní věstník způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 41

Zmocňovací ustanovení

(1) Úřad vydá vyhlášku k provedení § 3 odst. 3, § 18 odst. 1, § 33 odst. 4 písm. e), § 33a odst. 2 a § 34b odst. 7.

(2) Vláda vydá nařízení k provedení § 3 odst. 2 písm. a).

(3) Ministerstvo průmyslu a obchodu vydá vyhlášku k provedení § 37 odst. 2 písm. a).

§ 42

Přechodná ustanovení

(1) Na právní vztahy u poštovní zásilky, která byla podána u České pošty, státního podniku, před dnem účinnosti tohoto zákona, se vztahují dosavadní právní předpisy.¹⁶⁾

(2) Provozovatel poštovních služeb je povinen požádat do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona ministerstvo o udělení souhlasu k provozování poštovních služeb. Do doby udělení souhlasu se provozovatel poštovních služeb považuje za provozovatele poštovních služeb, kterému byl udělen souhlas podle tohoto zákona. Nepožádá-li provozovatel poštovních služeb ve stanovené lhůtě o udělení souhlasu nebo nebude-li mu ministerstvem souhlas udělen, dosavadní povolení podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾ zaniká.

(3) Česká pošta, státní podnik, se považuje do konce kalendářního roku 2003 za držitele souhlasu a poštovní licence podle tohoto zákona.

(4) Ministerstvo stanoví poštovní závazek České pošty, státního podniku.

(5) Je-li ve zvláštním právním předpisu vydaném před účinností tohoto zákona použit výraz „pošta“ ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 222/1946 Sb., o poště (poštovní zákon), rozumí se tím držitel poštovní licence.

§ 43

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1. zákon č. 222/1946 Sb., o poště (poštovní zákon), ve znění zákona č. 86/1950 Sb. a zákona č. 88/1950 Sb.,

2. vládní nařízení č. 240/1949 Sb., kterým se provádí poštovní zákon,

3. vyhláška č. 135/1980 Sb., kterou se vydává Řád poštovní novinové služby,

4. vyhláška č. 78/1989 Sb., o právech a povinnostech pošty a jejích uživatelů (poštovní řád), ve znění vyhlášky č. 59/1991 Sb.

§ 45

Změna zákona o cenách

V § 1 odst. 4 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb. a zákona č. 151/1997 Sb., se čárka za slovem „nákladů“ nahrazuje slovem „a“ a slova „a tarify mezinárodní dopravy a spojů“ se zrušují.

§ 46

Změna trestního řádu

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 214/1994 Sb. nálezu Ústavního soudu č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb. a zákona č. 191/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 60 odst. 4 písm. a) se slova „dáno na poštu a adresováno“ nahrazují slovy „podáno jako poštovní zásilka adresovaná“.
2. V § 62 odst. 1 se slovo „poštou“ nahrazuje slovy „jako poštovní zásilka“.
3. V § 86 odst. 1 se slova „telegramů, dopisů nebo jiných zásilek“ nahrazují slovy „poštovních zásilek, jiných zásilek nebo telegramů“ a slovo „pošta“ se nahrazuje slovy „provozovatel poštovních služeb“.
4. V § 86 odst. 2 větě druhé se slovo „pošta“ nahrazuje slovy „provozovatel poštovních služeb“.
5. V § 87 odst. 3 se slovo „poště“ nahrazuje slovy „provozovateli poštovních služeb“.

§ 50

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb.,

zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb. a zákona č. 18/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 19 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) v hotovosti prostřednictvím banky nebo držitele poštovní licence na příslušný účet podle písmene a).“.

2. V § 19 odstavec 3 zní:

- „(3) Banka je povinna připsat platbu na příslušný účet správy sociálního zabezpečení (§ 9 a 10) vždy nejpozději následující pracovní den poté, kdy byla platba z účtu příkazce odepsána nebo kdy byla ve prospěch účtu správy sociálního zabezpečení v hotovosti bankou přijata. Pokud je účet správy sociálního zabezpečení veden u jiné banky než účet příkazce, z něhož je platba odepisována, nebo pokud byla platba přijata v hotovosti jinou bankou, je banka která platbu uskutečňuje, povinna převést uhrazovanou částku té bance, u níž je veden účet správy sociálního zabezpečení, ve stejné lhůtě jako v předchozí větě. Banka, u které je veden účet správy sociálního zabezpečení, připíše v jeho prospěch takto převedenou platbu nejpozději následující pracovní den poté, co k těmto peněžním prostředkům získala dispoziční právo. Pokud platbu v hotovosti přijal držitel poštovní licence, je povinen předat ji k provedení převodu bance, která vede jeho účet, nejpozději do dvou pracovních dnů od přijetí platby. V případě nedodržení uvedených lhůt jsou banky a držitel poštovní licence povinni uhradit správě sociálního zabezpečení úrok ve výši diskontní sazby České národní banky platné v první den kalendářního čtvrtletí, v němž měli uhrazenou částku převést. Banka, u které je veden účet správy sociálního zabezpečení, je povinna sdělit správě sociálního zabezpečení den, kdy došlo k odepsání platby z účtu příkazce nebo k přijetí platby v hotovosti v bance. Držitel poštovní licence je povinen sdělit přímo nebo prostřednictvím zúčastněné banky správě sociálního zabezpečení den, kdy přijal hotovost a kdy platbu v hotovosti předal bance, která vede jeho účet.“.

3. V § 23 odst. 4 se slova „podání předáno poštovní přepravě“ nahrazují slovy „podána poštovní zásilka obsahující podání“.

ČÁST DEVÁTÁ

§ 51

Změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb. a zákona č. 127/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 17 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) v hotovosti prostřednictvím banky nebo držitele poštovní licence na příslušný účet podle písmene a).“.

2. V § 17 odstavec 3 zní:

- „(3) Banka je povinna připsat platbu na příslušný účet zdravotní pojišťovny vždy nejpozději následující pracovní den poté, kdy byla platba z účtu příkazce odepsána nebo kdy byla ve prospěch účtu zdravotní pojišťovny v

hotovosti bankou přijata. Pokud je účet zdravotní pojišťovny veden u jiné banky než účet příkazce, z něhož je platba odepisována, nebo pokud byla platba přijata v hotovosti jinou bankou, je banka, která platbu uskutečňuje, povinna převést uhrazovanou částku té bance, u níž je veden účet zdravotní pojišťovny, ve stejné lhůtě jako v předchozí větě. Banka, u které je veden účet zdravotní pojišťovny, připiše v jeho prospěch takto převedenou platbu nejpozději následující pracovní den poté, co k těmto peněžním prostředkům získala dispoziční právo. Pokud platbu v hotovosti přijal držitel poštovní licence, je povinen předat ji k provedení převodu bance, která vede jeho účet, nejpozději do dvou pracovních dnů od přijetí platby. V případě nedodržení uvedených lhůt jsou banky a držitel poštovní licence povinni uhradit zdravotní pojišťovně úrok ve výši diskontní sazby České národní banky platné v první den kalendářního čtvrtletí, v němž měli uhrazenou částku převést. Banka, u které je veden účet zdravotní pojišťovny, je povinna sdělit zdravotní pojišťovně den, kdy došlo k odepsání platby z účtu příkazce nebo k přijetí platby v hotovosti v bance. Držitel poštovní licence je povinen sdělit přímo nebo prostřednictvím zúčastněné banky zdravotní pojišťovně den, kdy přijal hotovost a kdy platbu v hotovosti předal bance, která vede jeho účet.“

ČÁST DESÁTÁ

§ 52

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb. a zákona č. 18/2000 Sb., se mění takto:

1. Za § 116a se vkládá nový § 116b, který včetně poznámky pod čarou č. 73) zní:

§ „116b

Výplaty dávek důchodového pojištění v hotovosti zprostředkuje držitel poštovní licence. Odměna držiteli poštovní licence za zprostředkování výplaty dávek se stanoví podle cenových předpisů.⁷³⁾

⁷³⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 120a se slova „poštovní přepravě“ nahrazují slovy „byla podána poštovní zásilka obsahující podání“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

§ 55

Změna zákona o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, se mění takto:

1. V § 28 odst. 4 písm. a) se slovo „poštou“ nahrazuje slovy „provozovatelem poštovních služeb“.
2. V § 34 odst. 1 se slovo „pošta“ nahrazuje slovy „provozovatel poštovních služeb“.
3. V § 34 odst. 2 se slovo „poštu“ nahrazuje slovy „provozovatele poštovních služeb“.
4. V § 36 odst. 4 se slovo „pošty“ nahrazuje slovy „provozovatele poštovních služeb“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

§ 56

Změna zákona směnečného a šekového

Zákon směnečný a šekový č. 191/1950 Sb. se mění takto:

1. V čl. I § 45 odst. 5 se věta druhá nahrazuje touto větou: „Lhůta je dodržena, byla-li během lhůty podána poštovní zásilka obsahující zprávu.“
2. V čl. II § 42 odst. 5 se věta druhá nahrazuje touto větou: „Lhůta je dodržena, byla-li během lhůty podána poštovní zásilka obsahující zprávu.“

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

§ 58

Změna živnostenského zákona

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb. a zákona č. 27/2000 Sb., se mění takto:

V příloze č. 2 VÁZANÉ ŽIVNOSTI se ve skupině 214: „Ostatní“ doplňuje nový obor:

„Provozování poštovních služeb

Průkaz způsobilosti

Souhlas podle § 17 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních

ČÁST OSMNÁCTÁ

§ 60

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na další otevření poštovních služeb Společenství hospodářské soutěži.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/6/ES ze dne 20. února 2008, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na úplné dotvoření vnitřního trhu poštovních služeb Společenství.

²⁾ Například § 86 až 87a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

^{3a)} Například § 86 až 87a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 265/2001 Sb., § 7 až 12 zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění zákona č. 290/2005 Sb., § 8 až 12 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, zákon č. 13/1993 Sb., Celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

^{3b)} Například zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Například čl. 27 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

⁵⁾ Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 164/1999 Sb.

⁶⁾ Čl. 13 Listiny základních práv a svobod.

^{9a)} Například § 7 až 12 zákona č. 154/1994 Sb., § 11 až 16 zákona č. 67/1992 Sb., ve znění zákona č. 153/1994 Sb. a zákona č. 88/1995 Sb.

- ¹⁰⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ¹¹⁾ Například zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění zákona č. 135/1997 Sb.
- ¹²⁾ Například závazky podle Světové poštovní úmluvy a jejího Závěrečného protokolu, Ujednání o poštovních peněžních službách, Řádu listovních zásilek a jeho Závěrečného protokolu, Řádu poštovních balíků a jeho Závěrečného protokolu, Řádu Ujednání o poštovních peněžních službách a jeho Závěrečného protokolu.
- ¹⁵⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).
- ¹⁶⁾ Zákon č. 222/1946 Sb., o poště (poštovní zákon), ve znění zákona č. 86/1950 Sb. a zákona č. 88/1950 Sb. Vládní nařízení č. 240/1949 Sb., kterým se provádí poštovní zákon. Vyhláška č. 78/1989 Sb., o právech a povinnostech pošty a jejích uživatelů (poštovní řád), ve znění vyhlášky č. 59/1991 Sb.
- ¹⁷⁾ Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁸⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁹⁾ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁰⁾ Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- ²¹⁾ Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.
- ²²⁾ § 27 a násl. obchodního zákoníku.
- ²³⁾ Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁴⁾ § 158 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb. a zákona č. 427/2010 Sb.
- ²⁵⁾ § 107 odst. 8 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).
- ²⁶⁾ Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).
- ²⁶⁾ § 20f písm. l) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/644 ze dne 18. dubna 2018 o službách přeshraničního dodávání balíků.
- ²⁸⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1263 ze dne 20. září 2018, kterým se stanoví formuláře pro předkládání

informací ze strany poskytovatelů služeb dodávání balíků podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/644.